

hvilke de har arbejdet, som har den afgørende Betydning derfor. Og naar man tidt og ofte her i Landet klager over, at Arbejdsgivere gennem den ene og den anden Art af Præmier er forpligtede overfor deres Arbejdere, og at dette paa drager Erhvervene betydelige Udgifter, saa tror jeg ikke, man maa glemme, at andre Steder, hvor noget tilsvarende ikke er Tilfældet, har i hvert Fald de større Forretninger meget almindeligt følt sig forpligtede til at iværksætte til Fordel for deres Arbejdere en Række Velfærdsforanstaltninger, der i Bekostelighed gaar langt ud over det, som Præmiesystemet her i Danmark medfører af Bekostninger for Industriens Arbejdsgivere i Forholdet til deres Arbejdere.

Men endelig melder sig et Spørgsmaal, som maaske i en vis Forstand er det betydningsfuldeste for de kommende Udgifter paa dette Omraade, betydningsfuldere ogsaa for Stat og Kommune i den Henseende end de Nedsættelsestal, som her foreligger. Det, jeg tænker paa, er selve Afgørelserne. Den Kritik, der nu retter sig imod det bestaaende, rammer jo i meget høj Grad den Maade, hvorpaa Afgørelserne træffes. Der er vel ingen, der betvivler, at Invalideretten er saa godt sammensat, som man kan tænke sig en saadan afgørende Kreds sammensat, og udfører sit Arbejde med den yderste Samvittighedsfuldhed. Men Invalideretten er jo stillet overfor — har i hvert Fald været det hidtil og vil i ikke ringe Grad være det vedblivende — en Opgave af et saadant Omfang og en saadan Beskaffenhed, at det er meget vanskeligt at løse den paa tilfredsstillende Maade. De Afgørelser, som træffes der, maa træffes paa det, man plejer at kalde et Papirskøn, paa Attester og Erklæringer, der kommer ind til Retten, medens man er nogenlunde udelukket fra at skabe sig en personlig Opfattelse af de Menneskers Forhold, som alle disse Papirer drejer sig om. Jeg tror derfor, man kunde tage op til Overvejelse det Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigt at skabe en Art Decentralisation, tilvejebringe ude i Landet, i Amter, eller i hvilke Kredse man nu vilde finde passende, Udvalg, sammensat paa rimelig Maade, som kunde træffe Afgørelser

paa Grundlag af et personligt Kendskab til Egnens almindelige Forhold og med Inddragelse af Repræsentanter for den paagældende Kommune, en enkelt Repræsentant i hvert enkelt Tilfælde, som kendte vedkommende og kendte de Vilkaar, hvorunder der levedes der paa Stedet. Man kunde maaske derigennem faa sikrere Afgørelser, der gav mindre Anledning til Kritik end de Afgørelser, der nu for Tiden falder, og derigennem fjerne mange Vanskeligheder. Der er dem, der tror paa, at det i saa høj Grad vilde bidrage til Udskydelse af Invaliditer, der i Virkeligheden ikke burde komme ind under Lovens Bestemmelser, at ganske betydelige Besparelser vilde finde Sted ad denne Vej. Jeg kan ikke med Sikkerhed danne mig nogen Mening derom; ingen af os kan vel vide, om der virkelig er et betydeligt Antal af de nuværende Invaliditer, som ikke burde være kommet ind under Invalideloven, eller det kun er nogle grelle Enkelttilfælde, der løber rundt i den sædvanlige Omtale, men jeg tror dog, vi skulde tage op til en Undersøgelse, om man ikke gennem en saadan Omorganisation af selve Afgørelsen kunde komme til sikrere og mindre omstridte Afgørelser end dem, man for Tiden har.

Helt urimeligt vilde det heller neppe være, om man gik dertil, at den Fordeling af Udgifterne mellem Kommunerne og Staten, som finder Sted, foregik paa et noget andet Grundlag, end den foregaar paa i Øjeblikket. I Øjeblikket er Forholdet dette, at den foregaar paa Grundlag af Sygekassemedlemmernes Tal. Derfor vil der vel, som det hyppigt fremhæves, gennemgaaende i kommunale Kredse være en Tilbøjelighed til at sige: Ja, den Person herude fra maa vi da gøre, hvad vi kan, for at bringe ind under disse Bestemmelser. Det er muligt, at man her vilde faa noget sikrere Forhold, hvis man gik over til at foretage denne Udgiftsfordeling ikke alene efter Sygekassemedlemmernes Tal, men ogsaa efter Rentenydernes Tal i de forskellige Kommuner.

Endelig er der et Spørgsmaal, jeg gerne vil udbede mig Oplysning om af den højtærede Sundhedsminister enten her eller i Udvalget. Det angaar selve Invalidforsikringsfonden. Denne Fond er nu